

споредъ както бѣ предизвѣстено на населението, и търговци, учители, чиновници, занаятчии и работници пълниха дворѣтъ отъ едина край до другия и Артиката, камбанарията, дворскитѣ зидове и околнитѣ кѣщи почти се препълниха отъ множество 5 — 6000 души най малко.

Часѣтъ на 12¹/₂, когато сичкитѣ кюшета бѣха вече препълнени и неимовѣрна тишина се въдвори, Софійския търговецъ г-нъ Ив. Грозевъ се искачи на седалото на артиката, и се обърна съ единъ разпаленъ гласъ къмъ множеството съ слѣдующитѣ думи:

Братия Българе!

Съ въсторгъ се виждаме ние днесъ тукъ събрани и съ най-голъмо еднодушие да искажемъ болкитѣ си. Азъ вѣрвамъ, че ни единъ отъ Васъ нѣма, дѣто да е забравилъ ония тиранства, отъ които се видѣхми освободени чрезъ спасителната и могъщественната ржка на Велика Россия, Освободителката на Българскій народъ.

Почитаеми Господа!

Вие помните много добръ, че тази спасителна ржка, направи за насъ българетѣ едно широко освободено отечество, едно отечество, което обнимаше сичкитѣ българе, кждѣто и да се намираха тѣ. Неискамъ да ви казвамъ Г-да за злощастията, които ни принесе развалянието на това спасително дѣло; неискамъ да разказвамъ за нечаканата случка, която раздѣли народа, защото това най-послѣ, може да е трѣбвало тѣй да стане и тѣй е станало. Но Почитаеми Господа! Нетрѣбва да забравимъ, че онѣзи европейски просвѣтени държави, които създадоха политическото положение на България и Българския народъ, не трѣбва казвамъ да забравяме, че тѣ сж пълни съ истинско челоуѣколюбие и челоуѣчески чувства; че тѣ нежелаятъ злото не само на Българския народъ, но и на всичкитѣ челоуѣци отъ каквато народностъ и да сж; тѣ желаятъ на сичкитѣ челоуѣци благополучие, успѣхъ, благодѣйствие и спокойствие; защото г-да, днешния вѣкъ е вѣкътъ на просвѣщението, вѣкътъ на челоуѣколюбието, вѣкътъ на правдата за всичкитѣ крайща на този свѣтъ. Заради това